

Lieta C-73/10 P

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG

pret

Eiropas Komisiju

Apelācija — Konkurence — Komisijas lēmums par EKL 81. pantā paredzētās procedūras piemērošanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Termins — Novēloti celta prasība — Iemesli, kas var pamatot atkāpes no prasības celšanas termiņa — Tiesības celt prasību tiesā — Tiesiskuma un samērīguma principi — Acīmredzami nepamatota apelācija

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 16. novembra rīkojums I - 11538

Rīkojuma kopsavilkums

1. *Tiesvedība — Termiņi prasību celšanai — Noilgums — Nepārvarama vara (Tiesas Statūtu 45. pants)*
2. *Tiesvedība — Termiņi prasību celšanai — Noilgums — Atvainojama maldība — Jēdziens — Piemērojamība (Vispārējās tiesas Reglamenta 101. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts)*
3. *Tiesvedība — Termiņi prasību celšanai — Noilgums — Pieņemamība, ņemot vērā ikvienas personas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (EKL 230. pants)*

1. No Savienības tiesiskā regulējuma par procesuālajiem termiņiem piemērošanas saskaņā ar Tiesas Statūtu 45. panta otro daļu var atkāpties tikai pavisam īpašos gadījumos, ja pastāv neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara, jo šo noteikumu strikta piemērošana ir jānodrošina saskaņā ar tiesiskās drošības prasību un nepieciešamību novērst jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedībā.

skaidrs un nerada īpašas interpretācijas grūtības. Tādējādi to, ka prasības celšanas termiņa nokavējums ir noticis tikai apelācijas sūdzības iesniedzējas padomdevēju pieļautas kļūdas dēļ, nevar uzskatīt par attaisnojamu kļūdu, kas ļautu atkāpties no prasību celšanas termiņu noteikumiem.

(sal. ar 42., 45. un 57. punktu)

(sal. ar 41. punktu)

2. Savienības tiesiskajā regulējumā par procesuālajiem termiņiem prasības celšanai atvainojamas maldības jēdziens, kas ļauj no tiem atkāpties, paredz vienīgi izņēmuma apstākļus, kuros attiecīgā iestāde ir rīkojusies tādā veidā, kas pats par sevi vai noteicošā mērā ir varējis radīt pieļaujamu apjukumu labticīgas attiecīgās personas prātā, kura izrādījusi rūpību, kādai jāpieņem pienācīgi informētam uzņēmējam. Tā tas nav lietā par Komisijas lēmumu, ar kuru uzlikts naudas sods saskaņā ar EKL 81. pantu un kurā pieļauta kļūda prasības celšanas termiņu aprēķinā, jo Vispārējās tiesas Reglamenta 101. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu formulējums ir

3. Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā nodibinātais princips, proti, nodrošināt visām personām taisnīgu tiesu, kas ir atzīts Savienības tiesību sistēmā, neliedz paredzēt termiņu prasības celšanai tiesā.

Tiesības uz efektīvu tiesas aizsardzību nekādi neietekmē strikta Savienības procesuālo termiņu tiesiskā regulējuma piemērošana, kas saskaņā ar pastāvīgo

judikatūru atbilst tiesiskās drošības prasībai un vajadzībai novērst jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedībā. Lai gan divu mēnešu termiņš, protams, ir ierobežojums tiesībām vērsties tiesā, šis ierobežojums acīmredzami neapdraud šo tiesību būtību, un tas tā vēl jo vairāk ir tāpēc, ka noteikumi par šī termiņa aprēķināšanu ir skaidri un nerada īpašas interpretācijas grūtības.

Atkāpi no minētā tiesiskā regulējuma nevar pamatot ar to, ka tiek apdraudētas pamattiesības. Tiesību normas, kas reglamentē termiņus prasību celšanai, ir saistītas ar sabiedrisko kārtību, un tiesai tās ir jāpiemēro tā, lai nodrošinātu tiesisko drošību un indivīdu vienlīdzību likuma priekšā.

(sal. ar 48.–50. un 56. punktu)